

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА

Члан 1.

У Закону о извршењу кривичних санкција („Службени гласник РС”, број 85/05) у члану 1. став 1. реч: „заводских” замењује се речју: „кривичних”, а реч: „стечене” замењује се речју: „прибављене”.

У ставу 2. реч: „ратификацији” замењује се речју: „потврђивању”.

Члан 2.

Члан 2. мења се и гласи:

„Сврха примене кривичних санкција јесте сузбијање дела којима се повређују или угрожавају човек и друге основне друштвене вредности. Ова сврха се остварује путем извршења правноснажних и извршних судских одлука.”

Члан 3.

У члану 3. речи: „Закоником о кривичном поступку” замењују се речима: „посебним законом”, а реч: „актима” замењује се речју: „уговором”.

Члан 4.

У члану 8. став 1. реч: „ратификованим” замењује се речју: „потврђеним”.

Члан 5.

У називу Главе друге реч: „заводских” замењује се речју: „кривичних”.

У називу одељка I. реч: „заводских” замењује се речју: „кривичних”.

У члану 12. став 1. реч: „заводских” замењује се речју: „кривичних”, а реч: „заводске” замењује се речју: „кривичне”.

У ставу 3. реч: „заводске” замењује се речју: „кривичне”.

У ставу 4. после прве реченице додаје се реченица која гласи: „Стручно оспособљавање и обука обављају се у Центру за обуку и стручно оспособљавање Управе за извршење кривичних санкција (у даљем тексту: Центар).”

После става 5. додаје се став 6. који гласи: „Унутрашње уређење, организацију и делокруг организационих јединица у саставу Управе, прописује Влада уредбом.”

Члан 6.

У члану 13. тачка 6) брише се.

Члан 7.

У члану 17. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Завод и Центар оснивају се актом Владе.

Актом о оснивању завода одређује се врста, тип и седиште завода, односно делатност и седиште Центра.”

Став 3. брише се.

Члан 8.

У члану 18. став 1. тачка 1) реч: „преваспитавање” замењује се речју: „третман”.

У ставу 5. речи: „посебним уређајима” замењују се речима: „посебном опремом”.

Члан 9.

У наслову изнад члана 19. реч: „преваспитавање” замењује се речју: „третман”.

У ставу 1. реч: „преваспитавање” замењује се речју: „третман”.

Став 2. мења се и гласи:

„Служба за третман утврђује програм поступања према осуђеном и усклађује рад осталих служби и других учесника на њиховом спровођењу.”

Члан 10.

У члану 20. став 1. после речи: „лица” додаје се запета и речи: „учествује у утврђивању и спровођењу програма поступања према осуђеном”.

У ставу 2. реч: „снабдевена” замењује се речју: „опремљена”.

Члан 11.

У члану 21. став 3. после речи: „обезбеђење” додају се запета и речи:

„ запослени у организационој јединици Управе надлежној за надзор, безбедност, као и начелници и заменици начелника одељења у седишту Управе, управници завода и његови заменици”.

Члан 12.

Члан 22. мења се и гласи:

„ Служба за обуку и упошљавање обучава осуђене за рад, организује њихов рад и обавља друге послове одређене законом, сагласно програму поступања према осуђеном.

Осуђени се обучавају и раде у заводима или изван завода.

Рад Службе за обуку и упошљавање се обавља у оквиру законом дозвољених делатности и у складу са општим прописима за сваку поједину делатност.

На предлог управника завода, директор Управе даје сагласност за обављање делатности.

Производи и услуге из рада Службе за обуку и упошљавање могу се користити за функционисање Управе, сопствене потребе завода и за потребе других завода.

Завод може да продаје на тржишту производе и услуге настале у току обуке и рада осуђених.

Приход од продаје производа и услуга из обуке и рада осуђених користи завод, на основу финансијског плана завода донетог уз сагласност директора Управе. Приходи се користе за покриће издатака насталих радом осуђених,

накнаде за рад и награде за рад осуђених, технолошко унапређење рада и побољшање услова живота и рада осуђених.

Постизање прихода од обуке и рада осуђених не сме штетити остварењу сврхе обуке и упошљавања.

Ближи пропис о организацији рада Службе за обуку и упошљавање доноси министар надлежан за правосуђе.”

Члан 13.

У члану 23. став 1. мења се и гласи:

„Служба за здравствену заштиту врши здравствену превенцију, лечи осуђена и притворена лица, надзире хигијену и квалитет хране и воде и учествује у утврђивању и спровођењу програма поступања према осуђеном.”

У ставу 2. речи: „располагати услугама” замењују се речима: „омогућити услуге”.

У ставу 3. речи: „бити снабдевен одговарајућим болничким просторијама, медицинским материјалом, прибором, уређајима и лековима” замењују се речима: „располагати одговарајућим болничким просторијама и бити снабдевен медицинским материјалом, прибором, уређајима и лековима”.

Члан 14.

У члану 26. став 3. реч: „заводских” замењује се речју: „кривичних”.

У ставу 4. речи: „седам година радног искуства након стицања високе школске спреме у пословима извршења санкција или у правосуђу” замењују се речима: „девет година радног искуства после стеченог високог образовања на студијама другог степена (дипломске академске студије – master, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама у трајању од четири године”.

Члан 15.

У члану 27. ст. 2 . и 4. запета и речи: „на пет година” бришу се.

Став 5. мења се и гласи: „За управника завода и заменика управника може бити распоређено лице које има седам година радног искуства на пословима извршења санкција, у правосуђу, адвокатури, војсци или полицији, после стеченог високог образовања на студијама другог степена (дипломске академске студије – master, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама у трајању од четири године.”

Члан 16.

У члану 28. ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„Начелника службе, на образложен предлог управника завода, распоређује директор Управе.

За начелника службе може бити распоређено лице које је стекло високо образовање на студијама другог степена (дипломске академске студије – master, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама у трајању од четири године и које има пет година радног искуства на истим или одговарајућим пословима.”

Члан 17.

У члану 29. став 2. речи: „управника завода” замењују се речима: „лица које овласте”.

Члан 18.

Члан 31. мења се и гласи:

„Сврха извршења казне затвора је да осуђени током извршења казне, применом одговарајућих програма поступања, усвоји друштвено прихватљиве вредности у циљу лакшег укључивања у услове живота после извршења казне како убудуће не би чинио кривична дела.”

Члан 19.

У члану 32. ст. 1. и 2. речи: „васпитног програма” замењују се речима: „програма поступања”.

Члан 20.

У члану 33. ст. 1. и 3. бришу се.

Члан 21.

У члану 34. став 2. мења се и гласи:

„ Кад то захтева програм поступања, здравствено стање осуђеног или кад је то предвиђено овим законом, може се одредити да осуђени издржава казну одвојено од осталих осуђених.”

Члан 22.

Наслов изнад члана 37. и члан 37. мења се и гласи:

„Упућивање осуђених у заводе и начин извршења казне затвора у просторијама у којима осуђени станује

Члан 37.

Осуђени се упућује на издржавање казне затвора сагласно распоредном акту министра надлежног за правосуђе.

Изузетно, на молбу осуђеног, директор Управе може из оправданих разлога одступити од распоредног акта и променити место извршења казне.

Против решења директора Управе из става 2. овог члана, дозвољена је жалба министру надлежном за правосуђе, у року од три дана од дана пријема решења. Жалба не одлаже извршење решења.

Када суд донесе одлуку којом се одређује да се казна затвора изврши у складу са чланом 45. став 5. Кривичног законика, одлука се доставља надлежној организационој јединици Управе.

Осуђени коме је одређено извршење казне затвора на начин прописан ставом 4. овог члана, не сме напуштати просторије у којима станује.

Изузетно од става 5. овог члана, осуђени може напустити просторије у којима станује у следећим случајевима:

1) пружање хитне медицинске помоћи осуђеном или члану његовог породичног домаћинства;

2) ради редовног одласка на посао, уколико кривично дело за које је осуђен није у вези са радом;

3) због одласка на полагање испита;

4) тешке и акутне болести, због одласка на редовне здравствене прегледе;

5) због свог венчања или смрти блиског лица;

6) због сезонских пољопривредних радова, уколико се осуђени бави пољопривредом као сталном делатношћу.

Одлуку о напуштању просторија у којима осуђени станује, у случајевима из става 6. овог члана, доноси руководилац надлежне организационе јединице Управе.

У случају да осуђени самовољно напусти просторије у којима станује у трајању од најмање 12 часова, или два пута у трајању од најмање по шест часова, надлежна организациона јединица Управе о томе, без одлагања, обавештава суд.

Према осуђеном коме је одређено извршење казне затвора на начин прописан ставом 4. овог члана, могу се применити мере електронског надзора, које спроводи надлежна организациона јединица Управе, у сарадњи са полицијом.

Начин извршења казне затвора прописан ставом 4. овог члана, ближе се уређује актом који доноси министар надлежан за правосуђе.“

Члан 23.

Члан 40. мења се и гласи:

„Директор Управе може накнадно распоредити осуђеног у други завод, уколико се приликом испитивања личности осуђеног утврди да би се програм поступања успешније реализовао у другом заводу.

Против решења директора Управе из става 1. овог члана дозвољена је жалба министру надлежном за правосуђе у року од три дана од дана пријема решења. Жалба на решење о накнадном распоређивању не одлаже извршење решења.“

Члан 24.

У члану 41. после става 2. додају се ст. 3. и 4. који гласе:

„У поступку упућивања осуђеног на издржавање казне затвора суд сарађује са Управом. При одређивању дана јављања осуђеног ради издржавања казне затвора, суд је дужан да затражи извештај Управе о броју расположивих места у заводима и да води рачуна о приоритету извршења, с обзиром на природу кривичног дела, изречену казну и рок застарелости извршења казне.

Ближи пропис о поступку упућивања лица лишених слободе доноси министар надлежан за правосуђе.“

Члан 25.

У члану 43. став 1. мења се и гласи:

„Кад су пребивалиште и боравиште осуђеног непознати, за упућивање осуђеног на издржавање казне затвора надлежан је основни суд који је донео

првостепену одлуку, а ако је ту одлуку донео виши суд, за упућивање је надлежан основни суд у месту седишта тог вишег суда.”

У ставу 2. реч: „општински” замењује се речју: „основни”.

Члан 26.

У члану 48. став 1. тачка 1) после речи: „траје” додају се речи: „или због тешке хроничне болести, ако се стање осуђеног знатно погорша, а нема услова за лечење у заводу или Специјалној затворској болници”.

У ставу 1. тачка 3) реч: „усвојиоца” замењује се речју: „усвојитеља”.

Члан 27.

У члану 53. ст. 1. и 3. реч: „окружног” замењује се речју: „вишег”.

Члан 28.

У члану 63. став 3. после речи: „ради” додају се речи: „утврђивања програма поступања и”, а речи: „у одговарајућу васпитну групу и утврђивања програма извршења казне” бришу се.

У ставу 4. речи: „кућним редом” замењују се речима: „правилником о третману, програму поступања, разврставању и накнадном разврставању осуђених”.

Став 5. мења се и гласи:

„Током извршења казне затвора могуће је накнадно разврставање осуђеног, зависно од потреба остваривања сврхе извршења казне и измена програма поступања.”

После става 5. додају се ст. 6. и 7. који гласе:

„Одлуку о програму поступања, разврставању и накнадном разврставању доноси управник завода на образложен предлог стручног тима, који се заснива на оцени испуњености услова прописаних правилником о третману, програму поступања, разврставању и накнадном разврставању осуђених. Стручни тим састављен је од представника служби завода.

Правилник о третману, програму поступања, разврставању и накнадном разврставању осуђених доноси министар надлежан за правосуђе.”

Члан 29.

У члану 67. став 1. после речи: „метара” додају се речи: „и четири квадратна метра”.

Члан 30.

Наслов изнад члана 69. и члан 69. мењају се и гласе:

„Хигијена у заводу

Члан 69.

Осуђени морају одржавати личну хигијену и хигијену одеће и просторија у којима бораве.

Завод је дужан да обезбеди прибор и средства за одржавање хигијене.

У заводима се редовно контролишу хигијена осуђених и просторија у којима бораве.”

Члан 31.

У члану 71. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Ближи пропис о исхрани осуђених доноси министар надлежан за правосуђе.”

Члан 32.

У члану 72. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Ближи пропис о одећи, обући, рубљу и постелјини доноси министар надлежан за правосуђе.”

Члан 33.

Члан 73. став 2. мења се и гласи:

„У заводу отвореног и полуотвореног типа и отвореном и полуотвореном одељењу завода затвореног типа осуђени има право да носи сопствену одећу и обућу.”

Члан 34.

Члан 75. мења се и гласи:

„Осуђени има неограничено право на дописивање о свом трошку.

У заводу затвореног типа са посебним обезбеђењем, заводу затвореног типа и затвореном одељењу завода, на предлог управника завода или директора Управе, првостепени суд у седишту завода може, ако то налажу захтеви одржавања реда, сигурности и безбедности, спречавања кривичних дела и заштита оштећених, донети одлуку да се, на одређено време, текст писама надзире. Из истих разлога суд може ускратити дописивање.

Против одлуке суда из става 2. овог члана, осуђени има право жалбе у року од три дана непосредно вишем суду. Жалба не одлаже извршење одлуке.

У случају сумње на слање и примање недозвољених ствари путем писма, писмо упућено осуђеном, као и писмо које он упућује, отвориће се у његовом присуству и прегледати. Недозвољене ствари ће се одузети.

Осуђени има право на дописивање без надзора са браниоцем, Заштитником грађана или другим државним органима и међународним организацијама за заштиту људских права.”

Члан 35.

У члану 76. став 2. мења се и гласи:

„Одредбе члана 75. ст. 2, 3. и 5. сходно се примењују и на надзирање телефонског разговора.”

Члан 36.

Члан 77. мења се и гласи:

„Осуђени има право на правну помоћ у вези са извршењем казне затвора, а завод је дужан да му такву помоћ пружа.

Завод упућује осуђеног на начин остваривања других облика правне помоћи.”

Члан 37.

Члан 78. став 1. мења се и гласи:

„Осуђени има право на посету брачног друга, деце, родитеља, усвојеника, усвојитеља и осталих сродника у правој линији и у побочној линији до четвртог степена крвног и тазбинског сродства, као и хранитеља, хранјеника и старатеља:

1) једном недељно – у заводу или одељењу отвореног типа;

2) двапут месечно – у заводу или одељењу полуотвореног типа;

3) једанпут месечно – у заводу или одељењу затвореног типа и у заводу затвореног типа са посебним обезбеђењем.”

Члан 38.

У члану 80. став 1. после речи: „има” запета и речи: „под условом узајамности,” бришу се.

Став 2. брише се.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 2. речи: „с којом не постоји узајамност” бришу се.

Члан 39.

У члану 81. став 2. тачка се замењује запетом и додају се речи: „осим посете браниоца или пуномоћника који га заступа или кога је он позвао ради давања пуномоћја.”

Члан 40.

Члан 86. став 1. мења се и гласи:

„Рад осуђеног је саставни део програма поступања.”

У ставу 2. реч: „тог” брише се.

Члан 41.

У члану 100. речи: „Ближе одредбе” замењују се речима: „Ближи пропис”, а речи: „уређује се правилником, који” бришу се.

Члан 42.

Члан 101. став 1. мења се и гласи:

„Осуђени има право на здравствену заштиту према општим прописима о здравственој заштити и одредбама овог закона.”

Члан 43.

У члану 102. став 3. после речи: „лекар” запета се замењује тачком, а речи: „ према општим медицинским прописима” бришу се.

После става 6. додају се ст. 7. и 8. који гласе:

„У заводу се може образовати посебно одељење за одвикавање од психоактивних супстанци.

Ближи пропис о раду и спровођењу програма одељења за одвикавање од психоактивних супстанци доноси министар надлежан за правосуђе.”

Члан 44.

У члану 103. став 1. тачка 6) после речи: „осуђених” додају се речи: „и обавештава управника завода о било ком знаку или индикацији да се са осуђеним поступа насилно”.

Члан 45.

У члану 112. додаје се став 2. који гласи:

„Ближи пропис о образовању осуђених доносе споразумно министар надлежан за правосуђе и министар надлежан за образовање.”

Члан 46.

Наслов изнад члана 114. и члан 114. мењају се и гласе:

„Подносак, притужба и жалба

Члан 114.

Осуђени се може, ради остваривања својих права, поднеском обратити начелнику или другом овлашћеном лицу из одговарајуће службе завода.

Лице из става 1. овог члана дужно је да у року од пет дана од дана предаје поднеска, писмено и образложено одговори на поднесак осуђеног.

Осуђени има право притужбе управнику завода због повреде права или других неправилности које су у заводу учињене према њему.

Управник завода или лице које он овласти дужан је да испита притужбу осуђеног и да у року од 15 дана донесе решење.

Осуђени који не добије одговор на притужбу или није задовољан донетим решењем има право да у року од осам дана, од дана пријема решења поднесе жалбу директору Управе.

Директор Управе дужан је да о жалби одлучи у року од 30 дана од дана пријема жалбе.”

Члан 47.

После члана 114. додају се чл. 114а и 114б који гласе:

„Члан 114а

Ако осуђени сматра да је његово право повређено поступањем управника, може поднети притужбу директору Управе.

Ако директор Управе или лице које он овласти утврди да притужба није поднета из разлога наведеног у ставу 1, притужбу ће доставити надлежном органу и о томе ће обавестити осуђеног.

Директор Управе или лице које он овласти може да испита основаност притужбе и непосредним увидом у сву релевантну документацију завода, разговором са управником и запосленима у заводу, разговором са осуђеним који је поднео притужбу и другим осуђенима, без присуства запослених у заводу.

Ако се утврди да је притужба основана, директор Управе ће наложити да се отклони повреда права осуђеног.

Ако сматра да је до повреде права осуђеног дошло услед поступања запосленог, директор Управе обавестиће писмено управника завода и лице овлашћено за вршење надзора, а ако сматра да је до повреде права осуђеног дошло услед поступања управника обавестиће лице овлашћено за вршење надзора.

Члан 114б

Осуђени има право да се без присуства запослених лица у заводу притужи овлашћеном лицу које надзире рад завода.

Садржина притужбе представља тајну.”

Члан 48.

У члану 115. став 1. речи: „на раду” замењују се речима: „у остваривању програма поступања”.

После тачке 1) додаје се тачка 1а) која гласи:

„1а) проширено право на број посета;”.

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) проширено право на круг лица која могу посетити осуђеног (даљи сродници, пријатељи и други);”.

Ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„Одлуку из става 1. овог члана управник завода доноси на образложен предлог стручног тима, у складу са правилником о третману, програму поступања, разврставању и накнадном разврставању осуђених.

У случају да осуђени престане да испуњава услове из става 1. овог члана, стручни тим завода може управнику предложити одузимање неких од додељених посебних права.”

Члан 49.

У члану 116. став 3. после прве реченице додаје се реченица која гласи: „Жалба на одлуку директора Управе не одлаже извршење решења.”

Члан 50.

У члану 117. став 2. после речи: „одлуке” додају се речи: „директора Управе”.

Члан 51.

У члану 118. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Жалба на одлуку директора Управе из става 1. овог члана не одлаже извршење решења.”

Члан 52.

У члану 122. став 2. речи: „, орган унутрашњих послова, који” замењују се речима: „,полицију, која”.

Члан 53.

У члану 125. став 1. после речи: „обавештавају” додају се речи: „полиција и истражни судија, а затим”, а реч: „усвојилац” замењује се речју: „усвојитељ”.

Члан 54.

У члану 128. после става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„Под активним отпором подразумева се свако супротстављање осуђеног законитим службеним мерама, радњама и налозима службеног или овлашћеног лица које се врши заклањањем или држањем за лице или предмет, отимањем, стављањем у изглед да ће се лице напасти или предузимањем сличне радње.

Под пасивним отпором подразумева се свако супротстављање осуђеног законитим службеним мерама, радњама и налозима службеног или овлашћеног лица које се врши оглушивањем или заузимањем клечећег, седећег, лежећег или сличног положаја.”

У досадашњем ставу 2. који постаје став 4. речи: „органа унутрашњих послова” замењују се речју: „полиције”.

Члан 55.

У члану 130. ст. 3. и 4. мењају се и гласе:

„Непосредно након примене мере принуде, изузев мере везивања, обавезан је лекарски преглед осуђеног према коме је мера примењена и који се понавља између дванаестог и двадесетчетвртог сата од примене мере.

Писмени извештај службе обезбеђења и извештаји о обављеним лекарским прегледима достављају се управнику без одлагања. Извештај лекара садржи и наводе лица према коме је мера принуде примењена о начину настанка повреда и мишљење лекара о повезаности примењене мере и насталих повреда. Управник завода обавештава директора Управе о употреби мера принуде и прослеђује извештаје у року од 24 сата од времена примене мере принуде.”

Члан 56.

У члану 131. став 1. тачка 3) после речи: „тежу казну” додају се речи: „или бекство лица коме је одређен притвор за кривично дело за које се може изрећи казна затвора преко 10 година”.

Став 4. брише се.

Члан 57.

У члану 133. став 3. речи: „надлежни орган унутрашњих послова” замењују се речима: „полицију и суд који га је упутио на издржавање казне затвора”.

Члан 58.

У члану 134. став 2. брише се.

Члан 59.

Члан 135. мења се и гласи: „У случају непосредног бекства осуђеног из завода или приликом спровођења осуђеног, припадник службе за обезбеђење

је дужан да без одлагања обавести полицију и обезбеди место за које претпоставља да се осуђени крије.”

Члан 60.

У члану 136. став 2. тачка 1) брише се.

Тач. 2) до 6) постају тач. 1) до 5).

У досадашњој тачки 6) која постаје тачка 5) речи: „психоактивна средства” замењује се речима : „психоактивне супстанце”.

Члан 61.

Наслов изнад члана 137. и члан 137. бришу се.

Члан 62.

У члану 139. став 1. после речи: „одељењима” додаје се реч: „завода” , а речи: „и може да траје најдуже шест месеци у току године” бришу се.

У ставу 2. после речи: „жалбе” додају се речи: „директору Управе”.

Члан 63.

У наслову изнад члана 141. речи: „психоактивна средства” замењују се речима : „психоактивне супстанце”.

У члану 141. реч: „средстава” замењује се речју: „супстанци”.

Додаје се став 2. који гласи: „У случају тестирања на вирус ХИВ-а и вирус хепатитиса Ц, потребан је пристанак осуђеног.”

Члан 64.

У члану 142. речи: „психоактивна средства” замењују се речима: „психоактивне супстанце”.

Члан 65.

Члан 143. мења се и гласи:

„Ближи пропис о мерама за одржавање реда и безбедности доноси министар надлежан за правосуђе.

Изузетно, полиција може бити укључена у одржавање реда и безбедности у заводима, као и приликом спровођења лица лишених слободе, сагласно посебном споразуму између министра надлежног за правосуђе и министра унутрашњих послова.”

Члан 66.

У члану 145. став 1. тачка 6) после речи: „ствари” додају се речи: „или средства за комуникацију на даљину”.

У тачки 12) речи: „опојног или психоактивног средства” замењују се речима: „опојних дрога или психоактивних супстанци”.

Члан 67.

У члану 157. речи: „двадесет и четири сата” замењују се речима: „четрдесет осам сати”.

Члан 68.

У члану 166. став 2. број: „15” замењује се бројем: „30”.
Став 3. брише се.

Члан 69.

У члану 167. став 2. мења се и гласи:
„Ако истек казне пада у суботу, недељу или у дане државних празника, осуђени се отпушта последњег радног дана који претходи тим данима.”
Став 3. брише се.

У досадашњем ставу 4. који постаје став 3. речи: „надлежни орган унутрашњих послова” замењују се речју: „полицију”.

Члан 70.

У члану 169. став 2. речи: „органу унутрашњих послова” замењују се речју: „полицији”.

Члан 71.

Члан 173. мења се и гласи:

„Директор Управе може, због доброг владања осуђеног и постигнутих резултата у програму поступања, на предлог управника завода, привремено отпустити осуђеног са издржавања казне, највише три месеца до истека казне, ако је издржао девет десетина казне.

Предлог из става 1. овог члана подноси управник завода, на основу претходно прибављеног мишљења стручног тима.”

Члан 72.

Назив одељка XI. и одељак XI. мењају се и гласе:

„XI. ПРИПРЕМА ЗА ОТПУШТАЊЕ ОСУЂЕНОГ И ПОМОЋ НАКОН
ОТПУШТАЊА

Члан 174.

Завод је дужан да пре отпуштања осуђеног са извршења казне затвора, у оквиру програма поступања, утврди програм пружања помоћи након отпуштања.

У остваривању пружања помоћи из става 1. овог члана завод сарађује са организационом јединицом у саставу Управе надлежном за третман и алтернативне санкције, органом старатељства надлежним према месту последњег пребивалишта, односно уколико осуђени није имао пребивалиште, према месту последњег боравишта осуђеног пре упућивања на извршење казне затвора, полицијом или одговарајућом организацијом или удружењем.

Завод је дужан да пре отпуштања осуђеног о томе обавести полицију у месту пребивалишта, односно боравишта, као и суд који је изрекао казну затвора.

Ближи пропис о припреми за отпуштање и помоћ након отпуштања доноси министар надлежан за правосуђе.”

Члан 73.

Глава четврта мења се и гласи:

„ИЗВРШЕЊЕ НОВЧАНЕ КАЗНЕ

Надлежност и поступак за извршење новчане казне

Члан 175.

За извршење новчане казне надлежан је суд који је донео првостепену пресуду.

Члан 176.

Рок за плаћање новчане казне одређује се пресудом.

Рок из става 1. овог члана не може бити краћи од 15 дана нити дужи од три месеца.

У оправданим случајевима суд може дозволити да осуђени плати новчану казну у ратама, с тим да рок исплате не може бити дужи од једне године.

Члан 177.

Ако осуђени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора.

Замена новчане казне казном затвора врши се тако што се за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одређује један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. Ако је изречена новчана казна у износу већем од седамсто хиљада динара, казна затвора не може бити дужа од једне године.

Члан 178.

Ако осуђени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора.

Ако осуђени исплати остатак новчане казне, извршење казне затвора ће се обуставити, на основу одлуке суда.

Члан 179.

Неплаћена новчана казна може се, уместо казном затвора, заменити казном рада у јавном интересу.

Замена новчане казне казном рада у јавном интересу врши се тако што се за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одређује осам часова рада у јавном интересу, с тим да рад у јавном интересу не може бити дужи од тристашездесет часова.

Члан 180.

После смрти осуђеног новчана казна неће се извршити.

Члан 180а

Одредбе овог закона којима се уређује извршење новчане казне изречене за кривично дело сходно се примењују на извршење новчане казне изречене за привредни преступ и прекршај, ако законом није друкчије одређено.”

Члан 74.

Члан 181. мења се и гласи:

„Суд који је одлучивао у првом степену покреће поступак за извршење казне рада у јавном интересу пред организационом јединицом у саставу Управе надлежном за третман и алтернативне санкције.

Суд који је донео првостепену одлуку дужан је да извршну одлуку, с подацима о личности осуђеног прибављеним током кривичног поступка, достави организационој јединици у саставу Управе надлежној за третман и алтернативне санкције, у року од три дана од дана када је одлука постала извршна.

За извршење казне рада у јавном интересу надлежан је повереник.

Повереника решењем одређује директор Управе, у року од осам дана од пријема извршне пресуде.”

Члан 75.

Наслов изнад члана 182. и члан 182. мењају се и гласе:

„Послодавац, врста и програм рада

Члан 182.

Рад у јавном интересу обавља се код правног лица (у даљем тексту: послодавац) које се бави пословима од јавног интереса, а нарочито хуманитарним, здравственим, еколошким или комуналним делатностима.

Министарство надлежно за правосуђе закључује уговор о сарадњи са изабраним правним лицем о обављању рада у јавном интересу.

Избор послодавца, врсту посла и програм рада утврђује повереник.

Директор Управе закључује уговор са послодавцем за сваког осуђеног којим се одређују међусобни односи у вези са обављањем рада у јавном интересу.

За случај несреће на раду, Управа осигурава животе осуђених на казну рада у јавном интересу.

У извршењу казне рада у јавном интересу повереник сарађује са осуђеним, судом, службом за запошљавање, органом старатељства, органима јединице локалне самоуправе и полицијом.”

Члан 76.

Члан 183. мења се и гласи:

„Током остварења програма повереник је обавезан да најмање два пута извести суд и организациону јединицу у саставу Управе надлежну за третман и алтернативне санкције о обављању рада у јавном интересу.

Повереник прати извршење програма обављања рада у јавном интересу, предлаже измене програма и обавештава суд и Управу о настанку околности које онемогућавају извршење програма.

Ако повереник утврди да осуђени испуњава све своје обавезе везане за рад у јавном интересу, може предложити суду да дужину изречене казне рада у јавном интересу умањи за једну четвртину.”

Члан 77.

У члану 185. речи: „изрицању казне” замењују се речима: „изреченој казни”, а речи: „органу унутрашњих послова надлежном према пребивалишту, односно боравишту” замењују се речима: „полицији у месту пребивалишта, односно боравишта”.

Члан 78.

Члан 186. мења се и гласи:

„Суд који је одлучивао у првом степену покреће поступак за извршење условне осуде са заштитним надзором пред организационом јединицом у саставу Управе надлежном за третман и алтернативне санкције.

За извршење условне осуде са заштитним надзором надлежан је повереник.

Повереника решењем одређује директор Управе, у року од осам дана од пријема правноснажне пресуде.”

Члан 79.

У члану 187. реч: „поверенику” замењује се речима: „организационој јединици у саставу Управе надлежној за третман и алтернативне санкције”.

Члан 80.

У члану 188. став 1. речи: „надлежним органом унутрашњих послова” замењују се речју: „полицијом”.

Члан 81.

У члану 190. после става 2. додају се нови ст. 3. до 5. који гласе:

„На основу оствареног успеха у извршењу заштитног надзора повереник ће у извештају предложити суду да замени или укине поједине обавезе осуђеног.

Ако на основу остварених резултата сматра да је у потпуности испуњена сврха заштитног надзора, повереник ће у извештају предложити суду да се осуђеном укине заштитни надзор пре истека рока проверавања.

Ако осуђени током спровођења програма не испуњава обавезе које су му одређене, повереник ће о томе обавестити суд и организациону јединицу у саставу Управе надлежну за третман и алтернативне санкције, уз навођење разлога.”

Досадашњи став 3. постаје став 6.

Члан 82.

У члану 191. речи: „, заштитног надзора” замењују се речима: „, условне осуде са заштитним надзором”.

Члан 83.

После члана 191. додаје се члан 191а који гласи:

„Члан 191а

Ближи пропис о избору и начину рада повереника надлежног за извршење казне рада у јавном интересу и условне осуде са заштитним надзором доноси министар надлежан за правосуђе.”

Члан 84.

У члану 192. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Мера из става 1. овог члана извршава се у Специјалној затворској болници, а изузетно у другој здравственој установи.”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„На предлог Специјалне затворске болнице, односно друге здравствене установе у којој се мера из става 1. овог члана извршава, суд може у току трајања мере одлучити да се лице према којем се мера извршава премести из једне у другу здравствену установу.”

Члан 85.

У члану 193. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Лице према коме се извршава мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи има иста права и обавезе као и лице које издржава казну затвора, ако потребе лечења друкчије не захтевају.”

Члан 86.

У члану 194. став 1. речи: „орган управе надлежан за унутрашње послове” замењују се речју: „полиција”.

Члан 87.

У члану 195. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„На предлог Специјалне затворске болице или друге здравствене установе у којој се мера извршава, суд може у току трајања мере одлучити да се мера обавезног психијатријског лечења и чувања у психијатријској установи обустави или изрећи меру обавезног психијатријског лечења на слободи.”

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

У ставу 4. речи: „орган управе надлежан за унутрашње послове” замењују се речју: „полиција”.

Члан 88.

У члану 206. став 2. речи: „органу управе надлежном за унутрашње послове по” замењују се речима: „ полицији у”.

Члан 89.

У члану 208. речи: „орган унутрашњих послова надлежан према ранијем пребивалишту, односно боравишту” замењују се речима: „полиција у месту ранијег пребивалишта, односно боравишта”, а речи: „орган унутрашњих послова” замењују се речју: „полицију”.

Члан 90.

У члану 209. став 1. речи: „органу унутрашњих послова надлежном према пребивалишту, односно боравишту” замењују се речима: „полицији у месту пребивалишта, односно боравишта”.

У ставу 2. речи: „ орган управе надлежан за унутрашње послове по” замењују се речима: „полиција у”.

Члан 91.

Члан 210. мења се и гласи:

„ Организациона јединица полиције која је одузела возачку дозволу, а ту дозволу није издала, обавештава о одузимању дозволе организациону јединицу полиције која је возачку дозволу издала.

Ако лице коме је изречена мера одузимања возачке дозволе промени пребивалиште, односно боравиште, а време за које је мера изречена није истекло, полиција у месту ранијег пребивалишта, односно боравишта лица о томе одмах обавештава полицију у новом месту пребивалишта, односно боравишта тог лица. ”

Члан 92.

У члану 212. став 1. речи: „надлежном органу унутрашњих послова” замењују се речју: „полицији”.

Члан 93.

У члану 213. уместо тачке ставља се запета и додају се речи: „ради њеног објављивања.”

Додаје се став 2. који гласи:

„Трошкове јавног објављивања пресуде сноси осуђени.”

Члан 94.

У члану 215. став 1. речи: „издржава казну” замењују се речима: „се распоређује на извршење казне”, а речи: „окожног затвора” замењују се речима: „завода”.

У ставу 2. речи: „издржава казну” замењују се речима: „распоређује се на извршење казне”.

Члан 95.

У члану 216. став 1. речи: „орган за прекршаје који је донео првостепено решење” замењују се речима: „прекршајни суд који је донео првостепену пресуду”.

У ставу 3. речи: „орган за прекршаје који је донео првостепено решење” замењују се речима: „прекршајни суд који је донео првостепену пресуду”, а речи: „извршно решење органу за прекршаје” замењују се речима: „извршну пресуду прекршајном суду”.

Члан 96.

У члану 217. ст. 1. и 4. речи: „ орган за прекршаје” замењују се речима: „ прекршајни суд”.

Члан 97.

У члану 218. став 1. речи: „ орган за прекршаје” замењују се речима: „прекршајни суд”.

Члан 98.

У члану 219. став 1. речи: „орган за прекршаје” замењују се речима: „прекршајни суд”.

Члан 99.

У члану 224. став 1. речи: „старешини првостепеног органа за прекршаје” замењују се речима: „председнику прекршајног суда који је донео првостепену пресуду”.

У ставу 2. реч: „Старешина” замењује се речима: „Председник прекршајног суда из става 1. овог члана”.

У ставу 3. речи: „старешина првостепеног органа за прекршаје” замењују се речима: „председник прекршајног суда из става 1. овог члана”.

Члан 100.

У члану 225. став 1. речи: „старешини надлежног другостепеног органа за прекршаје” замењују се речима: „ председнику Вишег прекршајног суда”.

У ставу 3. речи: „ Старешина другостепеног органа за прекршаје” замењују се речима: „Председник Вишег прекршајног суда”.

Члан 101.

У члану 226. став 2. речи: „Старешина првостепеног органа за прекршаје” замењују се речима: „Председник прекршајног суда”.

Члан 102.

У члану 227. став 1. речи: „Старешина првостепеног органа за прекршаје” замењују се речима: „Председник прекршајног суда”.

Члан 103.

Назив пододељка 5. и члан 231. мењају се и гласе:

„ 5. Отпуштање кажњеног

Члан 231.

Кажњени се отпушта из завода оног дана када му је истекла казна.”

Члан 104.

У члану 234. став 1. мења се и гласи:

„Одредбе члана 213. овог закона сходно се примењују у поступку извршења заштитне мере јавног објављивања пресуде.”

Члан 105.

У члану 235. став 1. после речи: „решењем” додаје се реч: „суда”.

Члан 106.

У члану 237. став 1. после речи: „осуђених” ставља се запета и додају се речи: „у складу са распоредним актом министра надлежног за правосуђе”.

Став 2. мења се и гласи:

„Приликом смештаја притвореника води се рачуна о ранијој осуђиваности, здравственом стању, личним склоностима, језику који говори и разуме и врсти кривичног дела које му се ставља на терет.”

Члан 107.

Члан 241. мења се и гласи:

„Притвореник се може, само по налогу суда који је одредио притвор или кад то захтева хитна медицинска помоћ, извести из завода и спровести другим органима, односно у здравствену установу.”

Члан 108.

У члану 244. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Против одлуке директора Управе притвореник има право жалбе министру надлежном за правосуђе, у року од три дана од дана пријема одлуке. Жалба на одлуку директора Управе не одлаже извршење решења.”

Члан 109.

У члану 245. реч: „окружно” замењују се речју: „вишег”.

Члан 110.

У члану 246. став 2. после речи: „се” додаје се реч: „одмах”.

Члан 111.

У члану 247. став 1. после речи: „обавештава” додаје се реч: „полицију” и запета, а реч: „усвојиоца” замењује се речју: „усвојитеља”.

Члан 112.

У члану 251. став 1. мења се и гласи:

„У поступку извршења одузимања имовинске користи прибављене кривичним делом и привредним преступом сходно се примењују одредбе Закона о извршном поступку.”

Члан 113.

Назив Дела шестог мења се и гласи: „Радни односи, надзор и контрола рада”.

Члан 114.

Назив Главе четрнаесте и Глава четрнаеста мењају се и гласе:

„ ГЛАВА ЧЕТРНАЕСТА

Радни односи

1. Опште правило

Члан 252.

На директора Управе и запослена лица у Управи примењују се одредбе закона којим се уређују радни односи у државним органима, ако овим законом није друкчије одређено.

2. Посебни услови

Члан 253.

О правима, обавезама и одговорностима из радног односа запослених у Управи, управника и заменика управника одлучује директор Управе, осим ако овим законом није друкчије одређено.

О правима, обавезама и одговорностима из радног односа унутар завода одлучује управник завода.

Услови и начин заснивања радног односа

Члан 254.

Радни однос у Управи заснива се путем јавног конкурса.

Управа оглашава и спроводи јавни конкурс за попуњавање радних места.

У радни однос не може се примити лице које је осуђено због кривичног дела које се гони по службеној дужности, лице против кога се води кривични поступак за кривично дело које се гони по службеној дужности, лице које је осуђено на казну затвора у трајању дужем од три месеца и лице које не испуњава захтеве безбедносне провере.

Ближи пропис о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места доноси министар надлежан за правосуђе.

Посебни случајеви престанка радног односа

Члан 255.

Радни однос престаје:

1) кад се утврди да су подаци који су наведени приликом заснивања радног односа нетачни;

2) кад суд достави правноснажну пресуду којом је запослени осуђен за кривично дело које се гони по службеној дужности или правноснажну пресуду којом је изречена казна затвора дужа од шест месеци.

Приправнички стаж у служби за обезбеђење

Члан 256.

За приправника у служби за обезбеђење може се примити лице које, поред законом утврђених испуњава и следеће услове: да има средњу стручну

спрему, да је млађе од двадесет и пет година, да је одслужило војни рок са оружјем и да је психички и физички способно за вршење службе.

Утврђивање психофизичких способности обавља комисија коју именује директор Управе.

За приправника у служби за обезбеђење може се примити и лице до двадесет осам година живота, ако има високо односно више образовање.

Члан 257.

Приправнички стаж се обавља у оквиру обуке за приправнике, на основу програма приправничког стажа.

Програм приправничке обуке у служби за обезбеђење доноси министар надлежан за правосуђе.

Члан 258.

Приправник стиче одговарајуће звање, ако по завршеном приправничком стажу положи стручни испит.

Приправнику престаје радни однос, ако у прописаном року не положи стручни испит, изузев ако је до тога дошло због болести или из других оправданих разлога.

Приправнику у служби за обезбеђење који самовољно напусти Управу или својом кривицом буде искључен из обуке, престаје радни однос и дужан је да надокнади трошкове обуке.

Звања и оцењивање запослених у Управи

Члан 259.

Запослени у Управи стичу звања у зависности од стеченог образовања, радног искуства, стручних знања, оспособљености за обављање послова радног места и оцено рада запослених.

Влада прописује звања запослених у Управи.

Стручно усавршавање, обука и полагање стручних испита за звања ради обављања послова радног места у Управи спроводе се на основу правилника који доноси министар надлежан за правосуђе.

Запослени у служби за обезбеђење изузети су од обавезе полагања државног стручног испита.

Члан 260.

Запослени се оцењују једанпут годишње, најкасније до 1. марта текуће године за претходну годину.

Рад се оцењује позитивном или негативном оценом.

Позитивне оцено су: „довољан” – 2, „добар” – 3, „врло добар” – 4 и „одличан” – 5.

Негативна оцена је „недовољан” – 1.

Ако је запослени оцењен негативном оценом, ванредно се оцењује после три месеца. Ако је на ванредном оцењивању запослени оцењен негативном оценом, директор Управе може донети решење о престанку радног односа.

Ближи пропис о оцењивању доноси министар надлежан за правосуђе.

Права и дужности запослених у Управи

Члан 261.

Запослена лица морају својим владањем и изгледом у свакој прилици пружати добар пример лицима према којима се извршава санкција. Акт о изгледу и владању запослених у Управи доноси министар надлежан за правосуђе.

Запослена лица не могу се бавити пословима који су неспојиви са пословима у Управи.

Који су послови неспојиви са пословима у Управи, одређује министар надлежан за правосуђе.

Члан 262.

Управа осигурава животе запослених и сноси трошкове сахране запосленог који изгуби живот у вршењу или поводом вршења службе.

Породици лица из става 1. овог члана Управа додељује једнократну новчану помоћ у висини 12 месечних плата, обрачунатих према месецу у коме је запослено лице изгубило живот.

Члан 263.

Директору Управе и запосленима стаж осигурања може се рачунати у увећаном трајању, тако да се сваких 12 месеци ефективно проведених у обављању послова рачуна највише до 16 месеци стажа осигурања.

Лицима из става 1. овог члана коефицијент се сразмерно степену увећања стажа осигурања увећава до 30%.

Висину коефицијената за обрачун и исплату плата у Управи утврђује Влада.

Радна места на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем споразумно утврђују министар надлежан за правосуђе и министар надлежан за послове пензијског и инвалидског осигурања.

Члан 264.

Запослени којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем тако да се сваких 12 месеци ефективно проведених у обављању послова рачуна највише до 16 месеци стажа осигурања, упућују се на здравствену контролу једном у три године, а директор Управе може, на сопствену иницијативу или на предлог управника, одлучити да се здравствена контрола или тестирање на психоактивне супстанце и алкохол обавља и раније.

Директор управе може одлучити да се изврши провера психофизичких способности запослених у служби за обезбеђење.

Проверу психофизичких способности обавља комисија коју именује директор Управе.

Члан 264а

По потреби службе, лицу коме се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, може решењем министра надлежног за правосуђе престати радни

однос с правом на старосну пензију и пре испуњења општих услова за стицање права на старосну пензију.

Лицу из става 1. припада, по оствареном праву на пензију, отпремнина у петоструком износу плате примљене за последњи месец пре одласка у пензију.

Члан 265.

Кад потребе службе то захтевају, запослено лице обавезно је да ради дуже од пуног радног времена.

Директор Управе и управник завода могу, по потреби службе, запосленом лицу одложити или прекинути годишњи одмор.

Запослено лице може, због повећаног обима посла или других потреба службе, без своје сагласности бити привремено упућено на одговарајуће радно место у другу организациону јединицу Управе, најдуже једну годину.

Решење о привременом упућивању запосленог лица доноси директор Управе. Против решења о привременом упућивању може се изјавити жалба министру надлежном за правосуђе, у року од осам дана од пријема решења. Жалба не одлаже извршење решења.

Запослено лице које је упућено на радно место у другу организациону јединицу има право на трошкове превоза, смештаја и исхране, у складу са општим прописима.

Повреде радних обавеза и дужности

Члан 266.

За лакше и теже повреде радних обавеза и дужности запослени у Управи одговарају дисциплински.

Поред лакших повреда радних обавеза и дужности утврђених законом којим се уређују радни односи у државним органима, лакшом повредом радних обавеза и дужности сматра се свако понашање противно прописима о начину обављања послова у Управи.

Поред тежих повреда радних обавеза и дужности утврђених законом којим се уређују радни односи у државним органима, тежом повредом радних обавеза и дужности сматра се и:

- 1) пријем поклона од осуђених и њихових рођака;
- 2) трговина и размена робе са осуђенима;
- 3) уношење или изношење из завода забрањених ствари за рачун осуђених;
- 4) договарање са осуђеним управљено на помагање његовог бекства или отежавање истраге;
- 5) непријављивање договора осуђених за организовање побуне, бекства или других облика повреде акта о кућном реду;
- 6) непредузимање радњи према осуђеном који покушава да побегне;
- 7) одавање државне или службене тајне;
- 8) бављење пословима који су неспојиви са службеном дужношћу;
- 9) издавање или извршење наређења којим се очигледно угрожава сигурност осуђених и имовине;

- 10) прекорачење овлашћења у примени средстава принуде;
- 11) недолично, насилничко или увредљиво понашање према руководиоцу, сарадницима или странкама;
- 12) неовлашћено удаљење са радног места или напуштање лица приликом спровода;
- 13) неовлашћено давање података или обавештења у вези са вршењем службе или рада завода;
- 14) долазак на рад под дејством алкохола или психоактивних супстанци или конзумирање алкохола или психоактивних супстанци у току рада;
- 15) непоступање по наредби руководиоца.

За све теже повреде радних обавеза и дужности може се изрећи мера престанка радног односа.

За лакшу повреду радне обавезе која се односи на понашање противно прописима о начину обављања послова у Управи, директор Управе, на предлог управника или сопствену иницијативу, може изрећи новчану казну по спроведеном дисциплинском поступку у висини до 30% од основне плате примљене за месец пре изрицања.

Дисциплински поступак

Члан 267.

Дисциплински поступак против запослених унутар завода води дисциплинска комисија коју именује управник завода. О дисциплинској одговорности одлучује управник, на предлог дисциплинске комисије.

Дисциплински поступак против управника и запослених у седишту Управе води дисциплинска комисија коју именује директор Управе. О дисциплинској одговорности одлучује директор Управе, на предлог дисциплинске комисије.

Против првостепене одлуке донете у дисциплинском поступку може се изјавити жалба министру надлежном за правосуђе, у року од осам дана од дана пријема одлуке.

Награђивање запослених

Члан 268.

Директор Управе доноси одлуку о награђивању запослених, на предлог управника или сопствену иницијативу, за изузетно залагање на раду у висини до 30% од основне плате примљене за месец пре награђивања.

Остале одредбе

Члан 269.

Поред аката предвиђених овим законом министар надлежан за правосуђе доноси акте којима се уређују:

- 1) унутрашње уређење и систематизација радних места у Управи;
- 2) вођење евиденција о осуђенима;
- 3) униформа, ознаке, свечано одело, наоружање, специјална возила и друга опрема у служби за обезбеђење;

- 4) стручно усавршавање, обука и испити у Управи;
- 5) службена тајна и начин чувања података који представљају службену тајну;
- 6) начин обављања послова у служби за обезбеђење.”

Члан 115.

У називу Главе петнаесте речи: „над радом завода и Управе” замењују се речју: „рада”.

Члан 116.

У члану 270. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Надзор рада Управе врши министарство надлежно за правосуђе.

Надзор рада завода обавља организациона јединица у саставу Управе надлежна за надзор у Управи, преко овлашћених лица.”

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„ Надзор у заводу обухвата:

- 1) статус и заштиту права лица лишених слободе;
- 2) третман лица лишених слободе;
- 3) обезбеђење завода и безбедност завода;
- 4) материјално-финансијско пословање завода;
- 5) обуку и упошљавање лица лишених слободе;
- 6) управљање заводом и рад запослених;
- 7) безбедност лица лишених слободе.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 117.

Наслов изнад члана 272. брише се.

У члану 272. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Ако овлашћено лице у вршењу надзора сматра да је управник завода учинио повреду радне дужности, покренуће дисциплински поступак против њега пред дисциплинском комисијом Управе. Ако сматра да је други запослени у заводу повредио радну дужност, а овлашћено лице није покренуло дисциплински поступак, покренуће дисциплински поступак пред дисциплинском комисијом завода.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Записник садржи мере за отклањање уочених недостатака у функционисању завода.”

Досадашњи став 4. постаје став 6.

Члан 118.

У члану 278. после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Управа једном годишње доставља извештај о раду комисији из става 1. овог члана.”

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 119.

У члану 42. став 1, члану 51. ст. 1. и 2, члану 52. ст. 1. и 2, члану 54. став 2, члану 56. став 1. и члану 202. став 1. реч: „општински” у одређеном падежу замењује се речју: „основни” у одговарајућем падежу.

Члан 120.

У члану 50. став 2, члану 105. и члану 223. став 2. реч: „усвојилац” у одређеном падежу замењује се речју: „усвојитељ” у одговарајућем падежу.

Члан 121.

Прописи предвиђени овим законом донеће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 122.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредаба чл. 25, 27, 95. до 102, 109. и 119. овог закона које ће се примењивати даном почетка примене Закона о уређењу судова („Службени гласник РС,” број 116/08).